HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ריבב"ן

משנה ב נרשמוה היו עוקרין. הכלאים ומעלייכין לפני הממן מארבו עוברי עבירה שלא היו נמנעין לזרוע כלאים והיו שממין שני שמות אחת שמנכסין שדותיהן ועוד שמעלייכין לפני הממן הקרוין שיהיו מעלייכין בדברים ולא לפני הממה ועדיין היו שממין שמחה אחת שמנכסין שדותיהן הקרוין שיהיו מפקירין את כל השדה והפקר ב"ד הפקר כלכתיב ולכל אשר לו יצא לשלשת הימים יחרם

תקלין חדתין

כרשמוה הוא: **פ"ג ממן מניון.** והיו כריש מ"ק ומהכי הכא לפרושי מתני' דהתם משום ד' דבריס דקשיא להו מהכא להתם: **ומפקירן ממעל מעל.** בדיני מוקח"מ תקיב לה בתוספתא לשפקר ממעל מע"ג דשפוח שלוחו ליכא למימר שמי משל"ה להחזיר לבריך לומן אחור: **ולא ככר ליין נחלר.** כלומן דמתני' דהכא ומשיימין כו' ולמה ליכא למימר מו לשיין במועד: **ספפר.** תריך: **ושטפו.** ולריך שיין אחר: **אפפה.** שנה מלוחכת. כלומר שאימהו שהיכוש לשמוח ולא היו ניכרים עוד בט"ו בחדר: **מנין לשיון.** היכא דמיחת בקרא: **קורפה לו פרוש.** כלומר עושים שיונים על הטומאה לידע להפריש: **ורפה עלם שדם.** הוי קרא בעבודת יחוקאל כתי' ופשרי' דקרא לעלמיה שיעשו ישראל שיונים על עלמות הפגרים ליטול משם ולכנסם בגיא החמן גוג מ"מ דמו הוא שלא נא הכתוב על העלמות. אע"פ שמעלה הכשר מ"מ טומאת בהמה אי אית בהו רוגע הקב: **על פשדה כו'.** אע"פ שאין שלוח עלם ע': **ע"ג אבן בקועה.** על הקבר דהכי משמע ליעשל דקרא ובנה אישל מחוכר כבנין לפחוקי אבן המתגלגל וכדאפקיה ותזיל: **במקום אחר.** שבר מתגלגל לשם יאמרו שפם היה הטומאה ויטמאו טהרות שלא כדין: **אלנו במקום טהרה.** מלא כתי' ובנה עליו אלא אלנו משמע שהניחן ע"ג מקום טהרה שאלו הקבר מלריכן ובבבלי מ"ק (ה' ב') מפרש שלא לבפסיל את הטהרות שפם היה הלריך על הקבר ממש לפי שהיה מרגיש עד שבא פתחום על הלריך ויטמאו הטהרות לכך יעשו הלריך ממוך לטומאה ברחוק קלת כדשפיר על הלריך מרגיש ואילו הולך על הטומאה: **אע"פ שאין מקיימין כן.** שהרי לריך להכריח הלריך מן הטומאה ופפ עשה הלריך על הטומאה ודאי אין מקיימין כן אלא לריך לתקן מטעמא דפריטים והא"ל דכי אלא אבן ל' מלויימת ודאי במקום טהרה עומדת מ"מ המהיל עליה טמא: **היו שמים.** לבנים מלויימות ויש ביניהן: **המהיל עליהן טיבו.** שלי לומר מפני הטומאה שבניהם ליש על הבנים וכפ על מקום טהרה עומדים כלעיל: **אם היה תורפ.** המקום שבין הבנים תרום דוקא אין מוכיח מקום הטומאה ויש ביניהן שמא אמא כ"ש מהבנים ש טומאה ולכך בעינהם טיהור ות"ג שמא נעשל כשבר. כלמשנה שלא ע"ג שמא נעשל כשבר. עד שיהבטל: **ולא יקלקלנו בו לעולם.** דכשיעשו ליון יפברו לעולם שעדיין הטומאה שם ויפרשו עליו קבלים שיעברו עליו בשוגג או במזיד או בגילוי:

הלכה ב מתני' מפרנו עוברי עבירה.
מפקרם בגמלא: **גמ' שהיו מנכסין שדותיהן.** דכשטולין הכלאים מלליו היה מתנכס: **שהיו נהנין מן הכלאים.** שמשליכין לפני הממן: **ולא יפר לו יבל.** בעזלא כתי': **מנין שהיא פטורה מן המעשרות.** שביל ב"ד להפקיר שלא שהפקר פטור מן המעשרות: **לא בשביעית.** לפי שמלריכין עליהן ליסור עבודת הקרקע ויל הכל שולטת על הספיחין ולא יעמלו לקרב העומר ושאי הלמס: **ולא במוצאי שביעית.** בשמיטת לפי שכלה היהן ומלריכין עליהן ליסור מלל וכדמפרש בגמרא: **ושדה אחר.** שהכניס מוסיפין בעיבורו בשביעית וכי אינו פוטרים הפיהת ממעשרות ושם"ל דשפר ב"ד שאינו פוטר ממעשרות למה יהא מעובר אם עיבורו בשביעית: **עד דזון שביעית.** היינו שביעית שהין מעברין משום שהי הלמס והעומר וכדפריש: **מוצאי שביעית.** מאי שנעמ אין מעברין ומיירי לפייהי לפך בריישא פירפא ולקמן מסיק פירפא לרשיי זו למייהי מינה דב"ד מפקירין: **עד שלא פסיר ר' להניף ירק מחו"ל לארך.** שפשפו שמא יניף עמהן גוש מארך הטעים שמעמא במגע וכמשפ ויטמא טהרות של מ': **אבל משפסיר ר' להניף ירק.** וכ"ש בפוזה: **היא שביעית היא על אחר שני שבוע.** לעשולם מוחר לעבר שהרי לא יאכלו הספיחין שיוכלו להניף בפוזה מק"ל: **שביו הבנים בפיקון.** ויבדקל שרוין על לדמתן ונכמ"ק קיים אבל זומן הזה שאין בהמ"ק קיים ואהרן בית ניב נכרים אין חילוק בין שביעית לשאר שני שבוע לעשולם מעברין לפיהי בשביעית: **אין מן בדא וכו'.** מלעיל קאי דר' יונתן דייק דהפקר ב"ד פוטר מן המעשר וקאמר ר' אבון דמהא ליכא למשמע דמלאוייתא מוסיפין מדם שביעור לשל שביעי' מדאין אומו ואם עיבורו עשו כדיעה דאוליית ועברו אתקנם הכמים: **אמרהו.** שיבא אחד הזה בחילוקו ולולי שוספת אחד הזה היה מג אפה לפעמים ימים' החמה ופעמים ימים' הגשמים: **והיידא אמר דא.** וליכן אמר דבר זה דב"ד פוטרין מן המעשרות: **גדיש שלא ניקו.** מתני' הוא כריש פ"ק דפיאה וה"ק מי שאסף את הגדיש ולא ניקה מן התבואה שלא הפרישו ממנה תרומות ומעשרות: **שלא נידנוד בו.** שלא הזיזו ממקומו: **כל מעשרות.** שהבאים למקום אחד מתוך הבזה שעדיין לא נלקטו אם העניים את הלקט או הבעלים: **פעוגעות נאלך**

משנת אליהו

הלכה ב **שביו הבנים בפיקון.** עי' רש"י מעניס י"ד ב' ד"ה מימת ובכ"מ סנהדרין י"ח ב' ד"ה ומזמן שלביו.

סתם אדר שני תניין: [א]מתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקוות המים ועושין כל צרכי הרבים: אלו [ב] א הן צרכי הרבים דיני ממונות ודיני נפשות דיני מכות [ג]ופודין ערכין וחרמים והקדישות ומשקין את הסוטה (א)ושורפין את הפרה ועורפין עגלה ערופה ורוצעין עבד עברי ומטהרין את המצורע ומפרקין את המנעל מעל גבי המים [ד] ואין מחזירים [ה]אותן תמן [ו] תנינן משקין בית השלחין [ז]ומציינין על הקברות (ב)לא כבר ציינו מאדר ותיפתר שירד שטף של [ח] גשמים ושטפו: ויוצאין אף על הכלאים לא [ט] כבר יצאו מאדר תיפתר [י]שהיתה השנה אפילה ואין הצמחין נכרים מניין [יא] לציון (ג)ר' ברכיה ר' יעקב בר בת יעקב בשם ר' חונייא דברת חוורין ר' יוסה אמרי לה ר' יעקב בר אחא בשם ר' חונייא דברת חוורין ר' חזקי' ר' עוזיאל בריה דרב חונייא דבית חוורן בשם ר' חונייא דבית חוורן [1]ומטא טמא יקרא כדי [יב] שתהא הטומאה קוראה לך בפיה ואומרת לך פרוש ר' אילא בשם ר' שמואל בר נחמן [2]ועברו העוברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עצם מיכן [יג]שמציינין על העצמות אדם מיכן שמציינין על השדרה והגלגולת ובנה מיכן שמציינין [יד] על גבי אבן קבועה אם אומר את ע"ג אבן תלושה אף היא הולכת ומטמא במקום אחר אצלו [יה] למקום טהרה ציון מיכן לציון ומצא' [יו] אבן אחת מצויינת אע"פ שאין מקיימין כן המאהיל עליה טמא אני אומר מת [ז]מצויין והיה נתון תחתיה היו שתים המאהיל עליהן טהור וביניהן טמא אם היה חורש בינתים הרי הן ביחידות ביניהן טהור וסביבותיהן (טהור) טמא תני' [יח] אין מציינין על הבשר שמא נתעכל הבשר [יט] ר' יוסטא בר שונם בעא קומי ר' מנא ולא נמצא ממטא טהרות למפרע א"ל מוטב [כ] שיתקלקלו בו לשעה ואל יתקלקלו בו לעולם:

הלכה ב מתני' א"ר יהודה [כא] בראשונה היו עוקרין ומשליכין לפניהן משרבו עוברי עבירה [א] היו משליכין לדרכים התקינו שיהו מפקירין [ב] את כל השדה: **גמ'** אמר רבי יהודה כו': תני אמר ר' יהודה [ג] בראשונה היו עוקרין ומשליכין לפניהן והיו שמחים שתי שמחות אחת שהיו מנכשין שדותיהן וא' שהיו נהנין מן [ד] הכלאים משרבו עוברי עבירה היו משליכין על הדרכים אע"פ כן היו שמחים שהיו מנכשין שדותיהן התקינו שיהו מפקירין [ה] כל השדה כולה. מניין [ו] שהפקר בית דין הפקר דכתיב [3]וכל אשר לא יבא לשלשת הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה מניין שהיא פטורה מן המעשרות [ז] רבי יונתן בריה דרב יצחק בר אחא שמע לה מן הדא [ח]אין מעברין את השנה לא בשביעית ולא במוצאי שביעית ואם עיברוה הרי זו מעוברת וחודש א' שהוא מוסיף לא פטור ממעשרות [י] הוא עד כדון שביעית מוצאי שביעית מאי א"ר [יא] (אבהו) ר' בון שלא לרבות באיסור חדש ר' זעירא בשם ר' אלעזר (ר' אבהו) הדא [יב] דאת אמר עד שלא התיר רבי להביא ירק מחוצה לארץ לארץ אבל משהתיר רבי להביא ירק מחוצה לארץ לארץ היא שביעית היא של שאר שני שבוע: [יג]תני אין מעברין וכו': א"ר מנא הדא דאת אמר בראשונה שהיו השנים כתקנן אבל עכשיו שאין השנים כתקנן היא [יד] שביעית היא שאר שני שבוע תני' של בית רבן גמליאל עיברוה במוצאי שביעית מיד א"ר אבון אין מן הדא לית את ש"מ כלום [טו] שמור את חדש האביב שומריהו [יו] ' שביאו בחידושו והיידא [יח] אמר דא [יט] גדישי [כ] שלא לוקט תחתיו כל הנוגעות בארץ הרי הן (זה) של עניים וא"ר אמי בשם

סתם אדר שני תניין: [א]מתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקוות המים ועושין כל צרכי הרבים: אלו [ב] א הן צרכי הרבים דיני ממונות ודיני נפשות דיני מכות [ג]ופודין ערכין וחרמים והקדישות ומשקין את הסוטה (א)ושורפין את הפרה ועורפין עגלה ערופה ורוצעין עבד עברי ומטהרין את המצורע ומפרקין את המנעל מעל גבי המים [ד] ואין מחזירים [ה]אותן תמן [ו] תנינן משקין בית השלחין [ז]ומציינין על הקברות (ב)לא כבר ציינו מאדר ותיפתר שירד שטף של [ח] גשמים ושטפו: ויוצאין אף על הכלאים לא [ט] כבר יצאו מאדר תיפתר [י]שהיתה השנה אפילה ואין הצמחין נכרים מניין [יא] לציון (ג)ר' ברכיה ר' יעקב בר בת יעקב בשם ר' חונייא דברת חוורין ר' יוסה אמרי לה ר' יעקב בר אחא בשם ר' חונייא דברת חוורין ר' חזקי' ר' עוזיאל בריה דרב חונייא דבית חוורן בשם ר' חונייא דבית חוורן [1]ומטא טמא יקרא כדי [יב] שתהא הטומאה קוראה לך בפיה ואומרת לך פרוש ר' אילא בשם ר' שמואל בר נחמן [2]ועברו העוברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון עצם מיכן [יג]שמציינין על העצמות אדם מיכן שמציינין על השדרה והגלגולת ובנה מיכן שמציינין [יד] על גבי אבן קבועה אם אומר את ע"ג אבן תלושה אף היא הולכת ומטמא במקום אחר אצלו [יה] למקום טהרה ציון מיכן לציון ומצא' [יו] אבן אחת מצויינת אע"פ שאין מקיימין כן המאהיל עליה טמא אני אומר מת [ז]מצויין והיה נתון תחתיה היו שתים המאהיל עליהן טהור וביניהן טמא אם היה חורש בינתים הרי הן ביחידות ביניהן טהור וסביבותיהן (טהור) טמא תני' [יח] אין מציינין על הבשר שמא נתעכל הבשר [יט] ר' יוסטא בר שונם בעא קומי ר' מנא ולא נמצא ממטא טהרות למפרע א"ל מוטב [כ] שיתקלקלו בו לשעה ואל יתקלקלו בו לעולם:

הלכה ב מתני' א"ר יהודה [כא] בראשונה היו עוקרין ומשליכין לפניהן משרבו עוברי עבירה [א] היו משליכין לדרכים התקינו שיהו מפקירין [ב] את כל השדה: **גמ'** אמר רבי יהודה כו': תני אמר ר' יהודה [ג] בראשונה היו עוקרין ומשליכין לפניהן והיו שמחים שתי שמחות אחת שהיו מנכשין שדותיהן וא' שהיו נהנין מן [ד] הכלאים משרבו עוברי עבירה היו משליכין על הדרכים אע"פ כן היו שמחים שהיו מנכשין שדותיהן התקינו שיהו מפקירין [ה] כל השדה כולה. מניין [ו] שהפקר בית דין הפקר דכתיב [3]וכל אשר לא יבא לשלשת הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה מניין שהיא פטורה מן המעשרות [ז] רבי יונתן בריה דרב יצחק בר אחא שמע לה מן הדא [ח]אין מעברין את השנה לא בשביעית ולא במוצאי שביעית ואם עיברוה הרי זו מעוברת וחודש א' שהוא מוסיף לא פטור ממעשרות [י] הוא עד כדון שביעית מוצאי שביעית מאי א"ר [יא] (אבהו) ר' בון שלא לרבות באיסור חדש ר' זעירא בשם ר' אלעזר (ר' אבהו) הדא [יב] דאת אמר עד שלא התיר רבי להביא ירק מחוצה לארץ לארץ אבל משהתיר רבי להביא ירק מחוצה לארץ לארץ היא שביעית היא של שאר שני שבוע: [יג]תני אין מעברין וכו': א"ר מנא הדא דאת אמר בראשונה שהיו השנים כתקנן אבל עכשיו שאין השנים כתקנן היא [יד] שביעית היא שאר שני שבוע תני' של בית רבן גמליאל עיברוה במוצאי שביעית מיד א"ר אבון אין מן הדא לית את ש"מ כלום [טו] שמור את חדש האביב שומריהו [יו] ' שביאו בחידושו והיידא [יח] אמר דא [יט] גדישי [כ] שלא לוקט תחתיו כל הנוגעות בארץ הרי הן (זה) של עניים וא"ר אמי בשם

ועברו העוברים וגו'. בגמרא ימחקל כתי' שלעתיד ישמו ישראל ליוים על עלמות הפגרים המוטלין ופשטיה דקרא הליון הוא שיטלו אותו משם ויקברו בגיא החמן גוג מ"מ דמו הוא שבא הכתוב להזהיר ולהלמד שיהא מלא עומא מלי מעברין: **ומטא טמא יקרא.** מוסף ס"פ ו' (מו"ק ג:): **מלמ לנוין.** שעושין סימן: **ה"ג אני מלא אבן וכו' אע"פ שאינו רשאי.** שהרי לריך להרחיק הליון מן הטומאה כל שהוא כדפריש בסמוך וכשהטומאה מחת הבאן הרי כל הבאן מטמא בהאי: **ה"ג אני אומר מם קמלון וכיוצ נתון בחציר** וכ"ה במו"ק. וס"פ מת שהרגלוהו מומחים אלל לשפוח ונקבר שלא כדרכו ולא היה מחזיק מקומו יותר מן הבאן הלזה ואפילו הבאן קטן: **קמלון.** פי' שנקמל ואינו מחזיק הרבה וכביכול בפפחים פ' כילד נולין דף פ"ו: **היו שמים.** לבנים מלויימות וריוח ביניהן: **עליהן טיבו.** שאני אומר מפני הטומאה שביניהן ניים עליהן: **אם היה תורפ ביניהם.** המקום שבין הבנים היה תרום: **הרי הן ביחידות וביניהן טהור.** דממעמת לא היה אם טומאה שלא מחין תורפין מקום טומאה: ה"ג ותתניתין טמא: **שמא נתעכל כשבר.** נמלל מטעמא טהרות שלא כדין: **ולא נמלא מטמא טהרות למפרע.** כל זמן שלא נתעכל והוא לא ידע ויעבור עליו ויתפקל טהרותיו: **מוטב שיתקלקלו בו נשעה.** על שיתעכל: **ולא יתקלקלו בו נעולם.** דכשיעשו ליון יפברו לעולם שעדיין הטומאה שם ויפרשו עליו קבלים שיעברו עליו בשוגג או במזיד או בגילוי:

הלכה ב מתני' מפרנו עוברי עבירה.
מפקרם בגמלא: **גמ' שהיו מנכסין שדותיהן.** דכשטולין הכלאים מלליו היה מתנכס: **שהיו נהנין מן הכלאים.** שמשליכין לפני הממן: **ולא יפר לו יבל.** בעזלא כתי': **מנין שהיא פטורה מן המעשרות.** שביל ב"ד להפקיר שלא שהפקר פטור מן המעשרות: **לא בשביעית.** לפי שמלריכין עליהן ליסור עבודת הקרקע ויל הכל שולטת על הספיחין ולא יעמלו לקרב העומר ושאי הלמס: **ולא במוצאי שביעית.** בשמיטת לפי שכלה היהן ומלריכין עליהן ליסור מלל וכדמפרש בגמרא: **ושדה אחר.** שהכניס מוסיפין בעיבורו בשביעית וכי אינו פוטרים הפיהת ממעשרות ושם"ל דשפר ב"ד שאינו פוטר ממעשרות למה יהא מעובר אם עיבורו בשביעית: **עד דזון שביעית.** היינו שביעית שהין מעברין משום שהי הלמס והעומר וכדפריש: **מוצאי שביעית.** מאי שנעמ אין מעברין ומיירי לפייהי לפך בריישא פירפא ולקמן מסיק פירפא לרשיי זו למייהי מינה דב"ד מפקירין: **עד שלא פסיר ר' להניף ירק מחו"ל לארך.** שפשפו שמא יניף עמהן גוש מארך הטעים שמעמא במגע וכמשפ ויטמא טהרות של מ': **אבל משפסיר ר' להניף ירק.** וכ"ש בפוזה: **היא שביעית היא על אחר שני שבוע.** לעשולם מוחר לעבר שהרי לא יאכלו הספיחין שיוכלו להניף בפוזה מק"ל: **שביו הבנים בפיקון.** ויבדקל שרוין על לדמתן ונכמ"ק קיים אבל זומן הזה שאין בהמ"ק קיים ואהרן בית ניב נכרים אין חילוק בין שביעית לשאר שני שבוע לעשולם מעברין לפיהי בשביעית: **והיידא אמר דא.** וליכן אמר דבר זה דב"ד פוטרין מן המעשרות: **גדיש שלא ניקו.** מתני' הוא כריש פ"ק דפיאה וה"ק מי שאסף את הגדיש ולא ניקה מן התבואה שלא הפרישו ממנה תרומות ומעשרות: **שלא נידנוד בו.** שלא הזיזו ממקומו: **כל מעשרות.** שהבאים למקום אחד מתוך הבזה שעדיין לא נלקטו אם העניים את הלקט או הבעלים: **פעוגעות נאלך**

ב) ר"ה ד' ב' ושם ה' ב' ג) ר"ה ד' ב' ד) ר"ה ד' ב' ה) ר"ה ד' ב' ו) ר"ה ד' ב' ז) ר"ה ד' ב' ח) ר"ה ד' ב' ט) ר"ה ד' ב' י) ר"ה ד' ב' יא) ר"ה ד' ב' יב) ר"ה ד' ב' יג) ר"ה ד' ב' יד) ר"ה ד' ב' טו) ר"ה ד' ב' טז) ר"ה ד' ב' יו) ר"ה ד' ב' יח) ר"ה ד' ב' יט) ר"ה ד' ב' כ) ר"ה ד' ב' כא) ר"ה ד' ב'

עין משפט נר מצוה

ב א מיי' פ"ו מיי"ע מלי"ש יב ופי"ג מסנהדרין הלכה ה:
ג ב מיי' פרק ח מעבדין מלי"ש:
יא ג מיי' פרק ח מטומאת מת הלכה ט:
יב ד מיי' פרק ג מכלאים הלי"ו:
יג ה מיי' פרק ח מטומאת מת הלכה ט:
יד ו מיי' פרק ג מכלאים הלי"ג:
טו ז מיי' פרק ג מכלאים הלט"ו:
טז ח מיי' פרק כד מסנהדרין הל"ו טוש"ע יו"ד סי' ב סעיף ו בהג"ה:
יו ט מיי' פרק ד מקידוש החודש הלכה טו:
יח י מיי' פרק ג מכלאים הל"ג:
יט כ מיי' פרק ד מתפנות עריס הלכה ו:

נוסחת הבבלי

(א) ושופרין עגלה ערופה ושורפין את הפרה: (ב) לא סגי ליומו בלחוד: (ג) ר' יעקב בריה דבת יעקב בשם ר' מונוי דבבת יוחן ר' יוסי אמרי לה בשם ר' יעקב בריה דבר בת יעקב בשם ר' יעקב בריה דבר בת אחא בשם ר"ח ור' עזיה בריה דבר מחוץ דבבת יוחן ומטמא בבלי (מלל טומאות) ליון: (ה) ר' מישאי בר אוזיל: (ו) היו עוקרין ומשליכין כו': (ז) את כל השדה כולה: (ח) מן הכלאים שהקרו שיהו מעלייכין כו': (ט) ר' נתן בר' יעקב ר"ש משמע ליה: (י) הוא ניחא בשביעית במוצאי שביעית כו':

ציון ירושלים

מפרקין את המנעל מע"ג המים. עי' פי' המשנה להרמנ"ס ובס"ק נרים מעל גבי המימות.

הגהות הגר"א

[א] ס"ג מתקנין את הדרכים תמן מניין מתקנין בית השלחין וכו'. וכ"ה בירש מו"ק ומהדר הכא לפרושי מתני' דהתם משום ד' דבריס דקשיא להו מהכא להתם: **[ב]** מת היה נמון: **[ג]** ס"ג תני תמן מעברין וכו': **[ד]** ס"ג היא מוסיף שביעית היא שאר שני שבוע וס"ש לעשולם מעברין דלא מיכפת להם אם שהרב מיסור מדם דבלא"ה אינה רואיה עליון לאכול:

תורה אור השלם

1. וְהִצְּרִוּעַ אֲשֶׁר בּוֹ הַנֶּגַע בִּגְדָיו יִהְיוּ פְרֻמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָּרוּעַ וְעַל שָׂפָם יַעְטֶה וְטָמֵא טָמֵא יִקָּרֵא: ויקרא יג מה
2. וְעָבְרוּ הָעֹבְרִים בָּאָרֶץ וְרָאָה עֶצֶם אָדָם וּבָנָה אֶצְלוֹ צִיּוּן עַד קָבְרוּ אֹתוֹ הַמְקַבְּרִים אֶל גֵּיא הֲמוֹן גּוֹג: יחזקאל לט טו
3. וְכֹל אֲשֶׁר לֹא יָבוֹא לִשְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים כְּעֵצַת הַשָּׂרִים וְהַזְּקֵנִים יֻחְרַם כָּל רְכוּשׁוֹ וְהוּא יִבָּדֵל מִקְּהַל הַגּוֹלָה: עזרא י ח
4. שָׁמוֹר אֶת חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה: דברים טז א